

Nou test de compatibilitat al PSC

Els crítics del PSC representats pels corrents Avancem i Agrupament Socialista –anomenats genèricament sector catalanista– no han decidit si el 4 de desembre votaran en contra de la proposta de resolució que demanarà al govern espanyol la competència per a convocar referèndums a través de l'article 150.2 de la Constitució. De moment, pressionen perquè el PSC presenti una alternativa.

“La qüestió –diu a EL TEMPS Marina Geli, una de les veus autoritzades del sector catalanista del Partit dels Socialistes– és si el nostre pensament és incompatible amb el de la direcció del PSC.”

El problema de fons de l'últim consell nacional, de la propera votació del 4 de desembre –i de les que puguin venir després– és si la pluralitat –de què tant es vanta el PSC– és prou àmplia per a encabir els catalanistes crítics. I el dubte és fins on estaran disposats a arribar els crítics per a comprovar la flexibilitat d'aquesta direcció.

Proposta de resolució aprovada pel Consell Nacional del PSC

El Consell Nacional del PSC, com ja va fer en la seva resolució del 14 de juliol d'enguany, ratifica els compromisos adquirits pel partit amb els ciutadans i ciutadanes de Catalunya a través de les resolucions del 12è Congrés i, de forma ben especial, en el programa electoral amb què ens vàrem presentar a les eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012.

[...]

El compromís del PSC és ferm: treballem en favor de la celebració d'una consulta legal i acordada, única manera d'assegurar que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin decidir sobre el futur de les relacions entre Catalunya i la resta d'Espanya. Un compromís que s'ha posat reiteradament de manifest tant en el Parlament de Catalunya, impulsant la moció que insta a negociar els Governos de Catalunya i Espanya, formant part de la Comissió d'Estudi sobre el Dret a Decidir i votant en el Ple la proposta elaborada pel president Rigol, com al Congrés dels Diputats, on s'han produït votacions en què el PSC ha votat en coherència amb els seus compromisos, fins i tot quan ha suposat fer-ho en un sentit diferent al decidit pels companys i companyes del PSOE.

El Consell Nacional del PSC deplora que alguns partits estiguin disposats a emprendre iniciatives relatives al Dret a decidir abans que la Comissió d'Estudi hagi acabat els seus treballs i sotmès les seves conclusions al Ple del Parlament. Així mateix, denunciem que els seus treballs s'han desvirtuat per servir a interessos partidistes i lamentem que s'estiguin uti-

litzant abans per provocar un xoc de trens i liquidar qualsevol possibilitat col·lectiva de decidir sobre el nostre futur per mitjà d'una consulta, que no pas per generar les condicions reals que facin possible l'exercici del dret a decidir.

Als efectes d'orientar la tasca dels nostres representants en les diferents cambres parlamentàries, el Consell Nacional del PSC vol manifestar el següent:

1. Reiterem el nostre compromís de treballar a favor d'una consulta legal i acordada, amb el convenciment que en el moment d'abordar qüestions tan rellevants, cal un gran consens Catalunya endins. Si per reformar l'Estatut, o per aprovar la llei electoral, nosaltres mateixos hem decidit que cal el suport de 2/3 del Parlament de Catalunya, no es pot pretendre que majories més febles estiguin en condicions de promoure canvis més importants.

2. Ratifiquem el nostre suport a la resolució sobre el document Rigol, així com a la moció aprovada al Parlament de Catalunya el passat 13 de març on s'insta el Govern de Catalunya a iniciar un diàleg amb el Govern de l'Estat per fer possible la celebració d'una consulta als ciutadans de Catalunya per a decidir sobre el seu futur. Expressem que la nostra discrepància no està amb els diferents mecanismes que es puguin utilitzar per fer possible i real la consulta, està en el fet que ens neguem a estavellar les possibles solucions.

3. No volem caure en l'error de portar al Congrés dels Diputats iniciatives polítiques de les quals ni tan sols s'hagi garantit prèviament la seva presa en consideració. A més, un tema de tanta transcendència política i de rellevant impacte social com el que estem abordant no pot quedar desdibuixat en un debat sobre instruments jurídics, sinó que ha de partir d'acords polítics amplis i profunds que, després, prendran la forma jurídica que s'hagi acordat. No podem caure en el parany de posar el carro davant dels bous ni agafar falses dreces que no són altra cosa que carrerons sense sortida.

Proposta de resolució del sector crític

Som hereus del compromís fundacional del PSC que és, responnent al seu repte inicial, preservar la unitat civil del poble de Catalunya: per això treballarem per la prevenció de la ruptura i la diàspora socialista. En aquest context difícil i alhora esperançador, aquest compromís del PSC esdevé inalterable i transcendent.

Aquesta vocació neix del seu esperit fundacional, de la seva vocació de transversalitat per lluitar contra les desigualtats, que és el sentit primer del socialisme democràtic.

Avui la societat catalana ha evolucionat. Reclama canvis. En el terreny nacional, però també en el social i democràtic. El dret a decidir ha esdevingut una reclamació majoritària i desacomplexada del poble de Catalunya en favor d'un canvi de l'*statu quo* nacional però també social i democràtic.

Davant d'aquest context de canvis el PSC, com a Partit transversal, transformador i amb vocació majoritària, vol assumir amb responsabilitat el paper de lideratge que li correspon.

El PSC, amb la majoria social i política, ha de ser útil per a habilitar una consulta que permeti decidir a la ciutadania. Una consulta entesa com quelcom que va més enllà d'una votació concreta. Una manera d'entendre la democràcia i la vida en comú. Com una aposta de radicalisme democràtic que la societat d'avui exigeix.

El PSC té vocació de partit gran i representatiu dels anhels d'una majoria social. Ens uneix el socialisme, els seus valors, el fil conductor dels fundadors (som socialistes i catalanistes pels mateixos motius com deia Joan Reventós) i dels joves i no ens poden separar ara per incapacitat d'integrar les diferències.

Des d'aquesta fortalesa i convicció volem compartir amb la resta de partits i la societat que defensa el dret a decidir des de l'acord i l'entesa, més enllà de taticismes i ultimàtims de curta volada. El moment requereix consensos i generositat.

Constatem que les manifestacions multitudinàries i cíviques celebrades a les dues darreres Diades van mostrar clarament un malestar creixent pel que fa a les relacions entre Catalunya i Espanya que ja es va expressar amb motiu de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut votat pels catalans l'any 2006 i que s'ha vist agreujat per la crisi econòmica i pels reiterats incompliments per part del Govern de l'Estat.

Constatem que l'actual Govern de l'Estat, lluny d'abordar aquest creixent malestar, ha emprès una ofensiva recentralitzadora que ha estat considerada inconstitucional en reiterades ocasions pel Consell de Garanties Estatutàries, pel fet de vulnerar les competències de la Generalitat de Catalunya, dels Ens Locals i els drets de la ciutadania.

Manifestem, en conseqüència, que cal procedir a una revisió en profunditat de les relacions entre Catalunya i Espanya en el marc europeu.

Per això proclamem la necessitat d'impulsar la reforma de la Constitució per tal d'assolir un Estat federal que garanteixi

el màxim autogovern per a Catalunya, ens assegurí un tracte fiscal just i reconegui la nostra identitat i cultura nacionals en el marc de l'Estat Espanyol i la Unió Europea, conscients que un sistema de sobirania compartides és la millor forma de gestionar les interdependències existents en l'economia globalitzada.

[...]

I efectivament, ens comprometem a promoure les reformes necessàries per tal que la ciutadania de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir a través d'un referèndum o consulta acordat en el marc de la legalitat.

En base a aquests principis, el PSC forma part del consens majoritari del Parlament de Catalunya de suport al procés democràtic per tal que el poble català pugui exercir el seu Dret a Decidir, com ha quedat reflectit en diverses resolucions al Parlament de Catalunya.

Cal diàleg constant i franc entre el Govern de la Generalitat i l'Estat per trobar punts d'encontre, com el cas del Regne Unit-Escòcia i Canadà-Quebec. I cal acord a Catalunya entre les diferents forces polítiques i socials que defensem el dret a decidir.

Convençuts d'aquesta necessitat, el PSC forma part de la Comissió Parlamentària que està treballant per construir de comú acord entre les diferents forces polítiques un camí compartit en el procés que viu el nostre País.

El PSC té aquesta voluntat d'entesa i abocarà tota la seva energia i generositat per fer-ho possible:

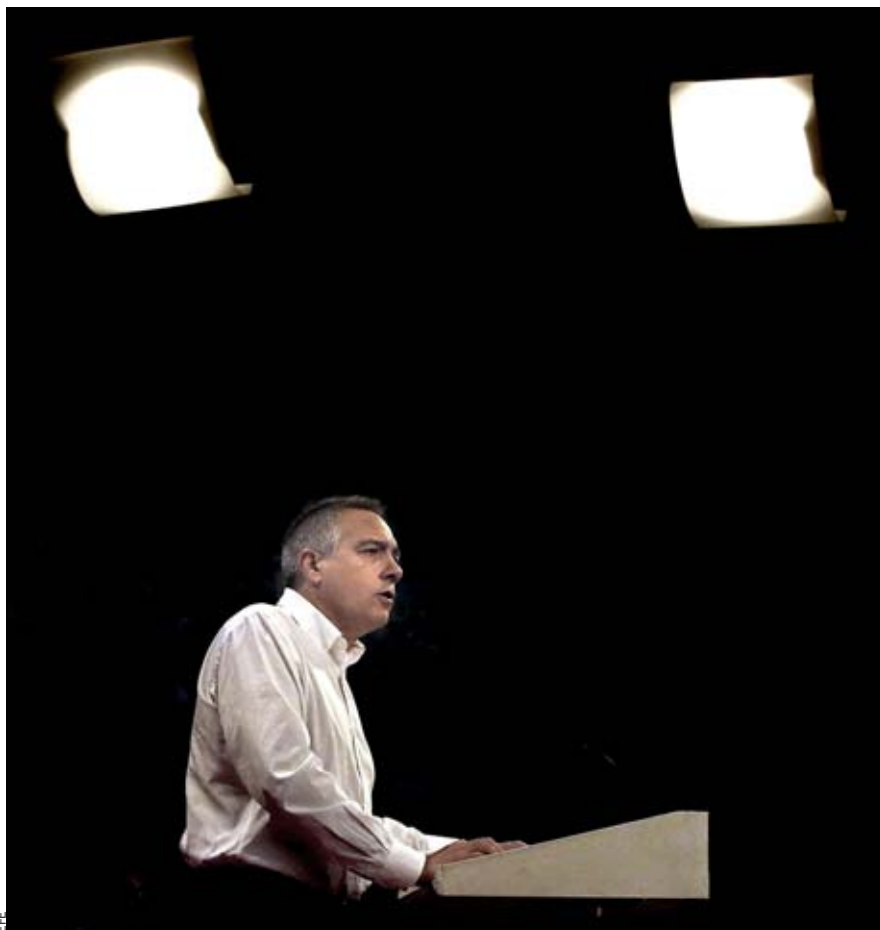
■ El PSC defensa la celebració d'una consulta legal i acordada, i rebutja les iniciatives unilaterals. Per això varem donar suport al "document Rigol" elaborat conjuntament amb les organitzacions participants del Pacte Nacional pel Dret a Decidir.

■ El PSC donarà suport a tota iniciativa que sigui negociada i acordada amb les institucions de l'Estat.

■ Considerem fonamental que la Comissió d'Estudi sobre el Dret a Decidir segueixi treballant i sotmeti al ple del Parlament les seves conclusions.

■ El PSC proposarà als grups parlamentaris que formen part de la Comissió pel Dret a Decidir l'aprovació d'una resolució per instar que en la propera comissió bilateral Generalitat-Estat reclami –a través de l'article 150.2 de la Constitució– la delegació o transferència de les competències per habilitar un referèndum. Això permetrà acompanyar, des d'una majoria parlamentària, el president Mas i el govern de la Generalitat a negociar amb el president Rajoy i el govern de l'Estat.

■ El PSC participarà activament en la recerca d'un ampli acord de les forces polítiques i socials a favor d'una consulta legal i acordada i que explori totes les vies legals d'acord.

El primer secretari del PSC, Pere Navarro, al consell nacional extraordinari que el PSC va celebrar el 17 de novembre.

el mateix dia 4 de desembre i demostrí així “un paper proactiu del PSC pel que fa al dret a decidir”. Aquesta resolució alternativa hauria d’“instar el govern espanyol i el govern de la Generalitat a dialogar” tot “utilitzant la comissió bilateral estat-Generalitat”. El primer secretari del PSC, Pere Navarro, ha dit que “encara no s’ha decidit si presentarem una proposta pròpia”, però va insistir que “el PSC no donarà suport a cap proposta que no vingui de l’acord”. De tota manera, Ros negava que la presentació d’aquesta proposta alternativa impliqui directament que aquest sector crític votarà en contra de l’altra proposta, la que demana la competència dels referèndums per la via de l’article 150.2. Una altra vegada, doncs, podria haver-hi divisió en la votació –com va passar el gener passat en l’anomenada Declaració de Sobirania pel dret a decidir– i cinc diputats del PSC s’arriscarien a un càstig del partit, que aquest cop podria ser l’expul-

sió: a més de Ros, formen aquest grup Marina Geli, Joan Ignasi Elena, Rocío Martínez-Sampere i Núria Ventura. Els límits del dret a decidir. La direcció del PSC assegura que defensa el dret a decidir però insisteix que la celebració d’una consulta ha de ser “legal i pactada” amb l’estat. Aquests dos conceptes, diuen, invaliden la resolució que optarà per la via 150.2 perquè ja tria un sistema per a celebrar el referèndum abans del diàleg i perquè no surt de la comissió parlamentària sobre el dret a decidir –on hi ha el mateix PSC, CiU, ERC, ICV-EUiA i la CUP. Aquesta tesi és la de la resolució que va aprovar el consell nacional del PSC el 17 de novembre, amb un 83 per cent dels vots (vegeu requadre en aquesta pàgina). Els crítics n’havien presentat una altra que defensava la presentació d’una proposta pròpia, com ja explicava Àngel Ros. La seva resolució (vegeu un extracte a la pàgina 26) també “parla d’una consulta legal i acordada

–segons Marina Geli– però nosaltres pensem que el PSC també ha d’empènyer per la celebració de la consulta”, que no poden deixar tota la feina –i el protagonisme– als altres.

“Els diuen de votar no a ‘les iniciatives polítiques de què ni tan sols s’hagi garantit prèviament la seva presa en consideració’, però nosaltres pensem que el PSC ha d’ajudar si hi ha la possibilitat d’avançar per la via del 150.2”. Per això, el text dels crítics diu “El PSC proposarà als grups parlamentaris que formen part de la comissió pel dret a decidir l’aprovació d’una resolució per a instar que en la propera comissió bilateral Generalitat-estat reclami –a través de l’article 150.2 de la Constitució– la delegació o transferència de les competències per a habilitar un referèndum.”

Marina Geli argumenta que aquest camí és tan coherent amb la Constitució –per tant, la legalitat– com ho és amb el programa del PSC: “Hem de posar el que hi ha a la Constitució i el 150.2 hi és. I al nostre programa vam posar, amb tota la intenció, que treballàrem per una ‘consulta legal o referèndum’. Això vol dir que també treballàrem per una consulta dintre de la legalitat catalana. Nosaltres ens sentim còmodes defensant aquesta via perquè respectem escrupolosament el nostre programa”.

En bona lògica, doncs, el sector crític se sentiria còmode per votar la resolució del que ells anomenen la resta del “bloc del catalanisme polític”, però la direcció del PSC, per boca del seu secretari d’Acció Política, Antoni Balmón, ha deixat clar que la insurrecció pot significar l’expulsió.

Què votaran el 4 de desembre? “Depèn del que passi d’aquí al dia 4 –respon Geli–. Som PSC i no volem trencar. Som una part del PSC en essència. La direcció del PSC insisteix que s’han d’acatar les decisions però no per això callarem”.

La votació sobre la resolució que opta per demanar al govern espanyol que la competència per a convocar referèndums sigui transferida per l’article 150.2 de la Constitució serà un nou test de compatibilitat de caràcters dins del PSC. I podria ser l’última.

Àlex Milian